

Kime Ne

— delibal · 12 Mayıs 2024

Mutluluğun kaynağı, ondan başkası değil
Aklımın ayarını, yârla bozdum kime ne
Anlamasa da olur, sebebi kara cahil
Denizin kenarına, kuyu kazdım kime ne
Ayağa yakışmayan, başa kızdım kime ne

Delillere uyararak, geleni gider sayıp
Emanet tende iken, rolümü kader sayıp
Yıldızlarda gördüğüm ışığı rehber sayıp
Karanlık gecelerden, şafak süzdüm kime ne
Kallavi sözcüklerle, hudut çizdim kime ne

Bulunali bedenim, insanlık seferinde
Safsataya yer vermem, aklımın civarında
Gülü baş tacı ettim, lalenin diyarında
Portakal çiçeğini ipe dizdim kime ne
Köle benden rahattı, candan bezdim kime ne

Varlığıma son nokta, konuluncaya kadar
Ruh bedenim rahmetle, anılincaya kadar
İsmin yerine mevta, denilinceye kadar
Hayaller deryasına, dalıp yüzdüm kime ne
Hayal ettiklerimi, düşte gezdim kime ne

Şeleğimi yükledim, sılama döner oldum
Taşımı tanık tuttum, toprağa bider oldum
Ömrüme kar yağarken, gönlüme yaver oldum
Hanla can arasında bağı çözdüm kime ne
Feleğin aynasında, canı üzdüm kime ne

Doğduğum gün çekmişim, emrine beyaz bayrak
Arkanın arkasını, karşıma oturtarak
Geleceğim mutlaka, beklesin kara toprak
Delibal'dan el aldım, şiir yazdım kime ne
Ruhuma yakmak için, kına ezdim kime ne

DELİBAL – Celil ÇINKIR